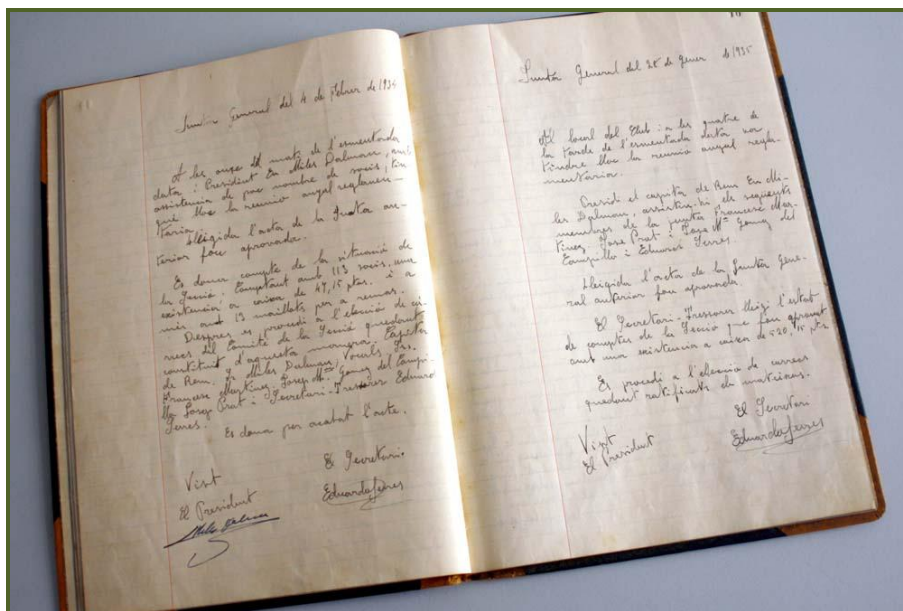

EL DOCUMENT DEL MES ÉS...

Núm. 41, abril de 2015

Llibre d'Actes de la Secció de Rem del Club Nàutic de Tarragona, 1931-1936

Dades del document

Arxiu del Port de Tarragona (APT). Fons Club Nàutic de Tarragona. Signatura, 4. Llibre d'Actes de la Secció de Rem del Club Nàutic de Tarragona, 1931-1936.

El Club Nàutic de Tarragona

Tot i que no s'ha conservat l'acta de constitució de l'entitat, les notícies històriques estipulen la creació l'any 1878, a iniciativa d'Antoni Escofet, de la Societat de Regates coneguda també com «Els Xiflats», a un grup d'amics que compartien una afició comuna, la pràctica de l'esport a la mar.

Així que el nombre de socis s'anà incrementant i la societat tarragonina se'n féu ressò de les seves activitats, començà la relació amb una altra entitat, a la qual encara avui el Club Nàutic està força vinculada: el Port de Tarragona.

L'any 1869 s'havia creat la Junta d'Obres del Port de Tarragona per a gestionar els recursos econòmics i executar les obres. Serà amb aquest organisme amb qui tindran contacte els primers socis del Nàutic per tal d'aconseguir algun local on emmagatzemar les embarcacions i el material, així com els permisos per a fer les regates i els concursos de natació.

Diversos locals ha hagut d'ocupar la societat al llarg del temps. L'any 1887 se'ls cedí una caseta de fusta situada al dic Transversal, avui moll de Reus. El 1892 es dugueren a terme reformes i s'amplià el que llavors era reconeguda ja com a seu social. El 1915 se sol·licità a la Junta d'Obres del Port la possibilitat de construir una nova seu al final del Moll de Costa, al costat del Serrallo. El permís arribà el 27 de setembre de 1917, un any més tard la Direcció General d'Obres Públiques acceptà la proposta i el dia 26 de juny de 1920 va ser inaugurada la nova seu. La riuada de l'any 1930 i els estralls de la Guerra Civil malmeteren força l'edifici que fou reconstruït i reinaugurat el 23 de juny de 1948. Amb la construcció del nou Port Esportiu l'any 1996 l'antiga seu ubicada al final del Moll de Costa es tancà definitivament i el Reial Club Nàutic es va traslladar al nou edifici construït dins les noves instal·lacions al costat de la platja del Miracle.

La Secció de Rem

Tot i que no sabem amb certesa quan es va constituir oficialment aquesta secció del Club Nàutic, tot sembla indicar que és tan antiga com l'entitat, ja que les primeres activitats que s'hi fan estan vinculades amb el rem.

El primer llibre d'actes que es conserva és el que presentem avui com a document del mes i comprèn dels anys 1931 al 1936, però, a l'encapçalament de la primera acta, hi ha una nota explicativa, on es diu que no es pot donar lectura a l'acta anterior perquè molts documents s'havien perdut en el transcurs de la riuada del Francolí del mes

d'octubre de 1930, que afectà considerablement l'edifici i el seu contingut.

I diem que és tan antiga la secció de Rem com el mateix club, ja que les primeres activitats esportives oficials que s'hi fan estan relacionades amb el rem; així els dies 18, 19 i 20 d'octubre de 1885 la ciutat de Tarragona organitzà festes en honor a Santa Tecla per haver lliurat al municipi de la greu epidèmia de còlera que assolava terriblement bona part del territori espanyol. En aquest esdeveniment «Els Xiflats» hi participaren organitzant regates de vela i també de rem.

El primer reglament de la Secció de Rem que conservem està imprès a Tarragona l'any 1920, i va ser aprovat el 2 de març del mateix any per la Junta Directiva del Nàutic. En el seu article primer es defineixen clarament els seus objectius, que no són altres que la promoció i el foment del rem, i el seu aprenentatge a través de l'organització de competicions esportives. El reglament està signat pel president de la Secció de Rem, Miles Dalmau i el secretari-tresorer, Aníbal Alaix.

Eduardo Serres Sena

Eduardo Serres Sena (1914-2004), advocat, membre de l'equip de rem del Reial Club Nàutic de Tarragona durant els anys 1930 i 1940, fou secretari de la Secció de Rem a partir de l'any 1934. Serres fou també cronista d'una part de la història del club, ja que s'encarregà de recopilar el seu historial des de l'any 1925 al 1950, que juntament amb el de Manuel Miró i Esplugues (1878-1925) i el de Pedro Solano Vernich (1951-1978) foren publicats l'any 1982 en l'obra: Club Nàutic de Tarragona. Cent anys de vida esportiva i social, 1878-1978, amb motiu del centenari de l'entitat.

També és autor dels llibres: El Remo: historia, técnica y apología publicat l'any 1945 i La Pineda-Cal·lípolis. La Canonja: Llocs, termes i un capbreu, de l'any 1987.

Recentment la seva família ha fet donació al Museu del Port de Tarragona d'una important col·lecció d'objectes (més de 200) on trobem fotografies, programes, cartes, postals, reculls de premsa, dibuixos, medalles, trofeus i estris d'orientació per a les embarcacions.